

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Fatimskej Panny Márie Vranov nad Topľou

Ročník X./2018

Číslo 13

ISTANBULSKÝ DOHOVOR: VLK V OVČOM RÚCHU

Na prvý pohľad je všetko nevinné. Napokon, plný názov Istanbulskeho dohovoru znie: Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácemu násiliu a o boji proti nemu. Štatutárna konateľka OZ Možnosť voľby Zuzana Magurová však trefne pomenovala kameň úrazu, keď zdôraznila, že ratifikácia Istanbulskeho dohovoru je potrebná práve preto, „aby sa do zákona dostali definície, ktoré obsahuje Istanbulský dohovor“. Najväčšiu pozornosť si vyžaduje táto pasáž: „Pojmom rod sa rozumie súbor spoločnosťou vytvorených rolí, vzorov správania, činností a atribútov, ktoré daná spoločnosť považuje za primerané pre ženy a mužov“. Takto postavená definícia chápe „rod“ osoby ako sociálno-spoločenský konštrukt, ktorý v zásade vôbec nesúvisí s biologickou realitou (muž, žena). Táto definícia je postavená na viere, že človek sa rodí ako osoba bez „rodu“, pričom „rod“ sa vytvára postupne vplyvom spoločnosti, výchovy a procesom sebaurčenia. Za tým je spoločenská filozofia, ktorá popiera existenciu prirodzených rozdielov medzi mužmi a ženami, a to so všetkými jej nepredvídanými dôsledkami, a to napriek tomu, že tieto teórie sú pre väčštinovú spoločnosť neprijateľné. Zavedenie novej definície „rodu“ a s tým súvisiacich následkov zďaleka nie je jedinou problematickou stránkou Dohovoru. Ten predstavuje podstatný zásah do iných slobôd a práv, napríklad do náboženskej slobody, keďže vzhľadom na vágnosť Dohovoru možno za diskrimináciu voči ženám pokladať aj odmietnutie svätenia žien, prípadne uplatnenie si výhrady vo svedomí v prípade potratu alebo predpísania antikoncepcie. Ďalším vysoko problematickým aspektom tohto Dohovoru je, že zasahuje do práva rodičov na výchovu ich detí. Skúsenosti štátov naznačujú, že toto ustanovenie môže zastrešovať ideologickú a nevedeckú sexuálnu výchovu, výchovu k súhlasu s homosexuálnym životným štýlom, zamieňaniu rovnosti s „rovnakosťou“ a k zastieraniu prirodzených rozdielov medzi mužmi a ženami. Ovčie rúcho Istanbulskeho dohovoru spočíva práve v tom, že Dohovor neslúži ani tak ako prostriedok boja proti násiliu, ale skôr ako zadné dvierka na pretláčanie rodovej ideológie. Ovčie rúcho treba teda čo najskôr strhnúť a Dohovor podrobiť dôkladnej verejnej diskusii, inak vlk môže vyžrať celý ovčinec.

(z www.postoj.sk prevzal a upravil Marcel Stanko)

MAREC - MESIAC KNIHY

Už roky mesiac marec spájame nielen s príchodom jari, ale i s knihou.

Kniha, najväčší priateľ človeka, od nepamäti patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých. Prečo si mesiac knihy pripomíname práve v marci?

Marec - mesiac knihy bol prvýkrát v bývalom Československu vyhlásený v roku 1955 na počesť Mateja Hrebendu a ako snaha o udržanie a podporenie trvalého záujmu o knihy.

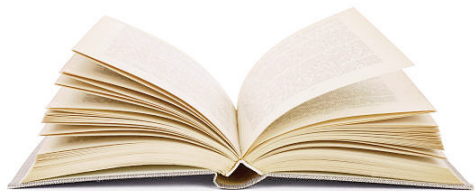
Pri pátraní, prečo sa marec už roky pripomína ako mesiac knihy, sme sa dopracovali k známej a zaujímavej postave slovenskej histórie - **Martin Hrebenda Hačavský** (10. 3. 1796 - 16. 3. 1880). Tento legendárny šíriteľ slovenskej a českej knihy a tým aj osvety a vzdelanosti sa narodil aj zomrel v marci. Hoci bol slepý, natoľko miloval knihy, že sa mu stali osudom. Putoval po Gemeri, Malohonte až do Viedne, zbieral staré tlače a rukopisy a zachraňoval ich. Medzi slovenských vlastencov a vzdelancov roznášal nové slovenské a české knihy najmä od vydavateľov Gašpara Fejérpataky-Belopotockého z Liptovského Mikuláša a Karla Amerlinga z Prahy. Zaslúžil sa tým o rozvíjanie slovenského národného povedomia a života v období národného obrodzenia. Rozširovaním obľúbených kalendárov a populárnej spisby medzi pospolitým slovenským ľudom sa zaslúžil, že aj chudobní a nevzdelaní ľudia spoznávali knižnú kultúru a získavali prehľad o verejnom dianí. Svoju súkromnú zbierku kníh daroval Matici slovenskej a prvému

slovenskému Gymnáziu v Revúcej.

Dnes už úlohu Mateja Hrebendu - šírenie kníh a knižnej kultúry a podporu vzdelávania - plnia knižnice. Hoci sprístupňujú svoje knižné fondy čitateľom po celý rok, v marci zvlášť aktivizujú svoju činnosť.

Do mesiaca knihy vhodne zapadol aj Týždeň slovenských knižníc, ktorý vyhlásila Slovenská asociácia knižníc v roku 1999 a pravidelne sa organizuje posledný marcový týždeň. Cieľom tejto akcie je pripomenúť, že aj v období informatizácie, moderných informačných technológií a počítačov má kniha svoje opodstatnenie a význam. Aj kniha prechádza nevyhnutným vývojom od rukopisnej, cez tlačенú speje k svojej elektronickej podobe. Nie je podstatná jej podoba, ale význam, ktorý mala v histórii a má aj v súčasnosti pre spoločnosť aj jednotlivca.

Zdroj: <http://www.lovcica-trubin.sk>

Pani Kovalská je žena úradníka, ktorý často chodí na služobné cesty do Paríža. Istého dňa vraví žena mužovi:

- Nemohla by som ísť s tebou do Paríža?
- Moja drahá, to nie je možné. V Paríži mám toľko roboty, že by si bola vždy sama.
- Veď mne by si sa nemusel venovať. Ja som si chcela kúpiť nejakú látku na šaty.
- Nemá zmysel chodiť preto do Paríža. To si môžeš kúpiť aj u nás.
- To som chcela počuť.

Zákazníčka kupuje šaty, všetky o dve čísla väčšie a prekvapenej predavačke vysvetľuje.

- Chcem len manželovi dokázať, že som naozaj schudla.

Zasmejme sa!

-Poradte mi, ako mám predísť rodinným hádkam?

-To je jednoduché, - usmieva sa starý ženáč.

– Uznajte, že vaša manželka má vždy vo všetkom pravdu.

(dodala Anna Sabolová, ml.)

Zdroj: Ján Rybár – Smiechom povedať pravdu

1. čítanie: Gn 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18

Ž:116, 10+15. 16-17. 18-19

Refrén: Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich.

2. čítanie: Rim 8, 31b-34

Evanjelium: Mk 9, 2-10

Krátke zamyslenie na evanjelium:

Prečo Ježiš vystúpil na vrch a zjavil učeníkom svoju slávu? Prítomnosť Mojžiša, spojeného s darom Zmluvy, a Eliáša, najväčšieho z prorokov, oblak a Boží hlas naznačujú kto Ježiš je. Ale učeníci sú zmätení. Kam tým Ježiš mieri, keď toto všetko prežívajú a nemajú o tom hovoriť? Božia záchrana nie je otázkou vysvetľovania, poučiek alebo definícií. Učeníci musia najprv sami zažiť Veľkú noc, stať sa svedkami všetkých udalostí a prijať Ducha Svätého. Až potom budú schopní hovoriť o tom všetkom. Aj my sme učeníci, aj my potrebujeme najprv na seba zakúsiť moc Kristovej smrti a vzkriesenia, prijať Jeho Ducha, aby sme mohli svedčiť o veľkosti Boha.

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 2. týždeň žaltára

CYKLOTÚRA

Štvrtok 13. 7. 2017

Bola vyhotovená v 12. – 13. storočí pravdepodobne v juhotalianskych provinciách Molise a Abruzzo. Je vyrezaná z hruškového dreva. K soche sa viažu viaceré pozoruhodné legendy, ktoré súvisia s uzdravením chorých, preto ju ľudia nazvali Pomáhajúca Matka Božia.

Po príchode do Dénesdu uložili sochu na bočný oltár v kostole sv. Bartolomeja apoštola, kde ju veriaci uctievali. Bočný oltár neskôr pôsobením drevokazných červov schátral a následne sochu uložili do skrine v sakristii. Neskôr ju kaplán Pavel Reidl premiestnil na faru v Mischdorfe, kde sa k nej modlieval.

Úradníci Bratislavskej župy požiadali farára, aby ju vystavil k verejnému uctievaniu. 14. augusta 1749 bola socha premiestnená na hlavný oltár. Schádzali sa k nej pútnici zo širokého okolia uctievajúc ju ako „Pomáhajúcu Matku Božiu“. Vyslúžila si aj pomenovanie „Madona Žitného ostrova“. Od roku 1749 až do roku 1942 kostol slúžil aj ako pútnické miesto k vzácnej soche Pomáhajúcej Matky Božej.

Keďže svojou veľkosťou nevyhovoval pre pútnikov, vtedajší opát Daniel Somogyi dal v rokoch 1786 až 1797 postaviť na mieste románskeho kostola sv. Bartolomeja apoštola väčší kostol. Ako kostol Povýšenia sv. Kríža ho posvätili v roku 1797. Potom sa počas vojnových rokov a počas totalitného režimu tradícia púť prerušila. Od roku 1997 sa púte opäť obnovili. Púte sa v obci konajú každý rok okolo sviatku Nanebovzatia Panny Márie (15. augusta). Konajú sa v nemeckom, maďarskom a slovenskom jazyku. Prečo? Dôvod je veľmi jednoduchý.

Púte sa zúčastňujú aj veriaci z Maďarska, Rakúska a Nemecka. Prečo? Vysvetlenie. Obec Dunajská Lužná vznikla 1. januára 1974 zlúčením troch pôvodne samostatných obcí:

Jánošíková (do r. 1948 Schildern nem., Dénesd maď.). Pôvodné obyvateľstvo dediny tvorili vo väčšej polovici Nemci, potom Maďari a malé percento Slovákov. Po druhej svetovej vojne Benešovým dekrétom museli opustiť dedinu Nemci a Maďari a do dediny prišli slovenské rodiny z vypálenej obce Terchová, rodnej dediny Juraja Jánošíka a dali jej názov Jánošíková. Do druhej dediny s nemeckým názvom Tartschendorf a maďarským Torcs sa v roku 1945 nasťahovali slovenské rodiny z Oravy z obce Veľká Lipnica, ktorá po povojnovom usporiadaní Európy pripadla Poľsku. Dedine dali názov Nová Lipnica. Posledná dedina Nové Košariská (rodná obec generála M.R. Štefánika) sa predtým menovala Mischdorf nemecky a Misérd maďarsky. Tu sa po druhej svetovej vojne nasťahovali slovenské rodiny z Rumunska a Juhoslávie.

Obsadzujeme prvé lavice po pravej strane oltára. Na začiatku sv. omše nás páter Bruno predstavil domácim veriacim a privítal pri oltári spolucelebranta o. Mareka. Po sv. omši dostáva o. Marek priester, aby domácim predstavil náš cykloklub. Na výzvu pátra Bruna sa spoločne presúvame do parku hneď pri kostole, kde je v kamennom poloblúku socha Lurdskej Panny Márie. Tu sme spoločne s domácimi vytvorili jedno ružencové bratsvo. Bolo to krásne. Na chvíľu som si spomenul na Fatimu. Ako nás tam spojila modlitba sv. ruženca. Tam sa ju modlil každý vo svojom jazyku a predsa sme sa modlili spolu, rovnako tú istú modlitbu. Modlitba posvätného ruženca spája ľudí, národy, krajiny. Škoda, že je tak málo ľudí, ktorí si to uvedomujú. Zvlášť tých, ktorí sú

hore.

Po skončení modlitby spoločné foto s pátrom Brunom pri soche Lurdskej Panne Márii a odchádzame do domu „Klub Ostrov“. Bola to budova bývalého kláštora sestier sv. Kríža, ktorý bol založený v roku 1908. Od roku 1945 bola v budove umiestnená základná a neskôr materská škola. V súčasnosti je tu ambulancia praktického lekára, lekárňu, sídlo mládežníckeho združenia Ostrov a materského centra Ostrovček.

Tu budeme dnes spať. Sprchy tu nie sú, a tak po vyložení vecí z auta odchádzame postupne po malých skupinkách na faru. Prišli nás navštíviť aj naši bývalí farníci. Moja dcéra s manželom, ktorí teraz bývajú v Podunajských Biskupiciach. Cyklochodníkom (cca. 7 km) tu boli za pár minút.

pokračovanie v nasledujúcich číslach

(Peter Tóth)

SPOMÍNAME

Dňa **2.3.2018** si pripomíname 10.výročie od úmrtia nášho otca, zlatého dedka a pradedka **Jána Wašíka** a jeho nedožitého **96** rokov. Kto ho poznal a mal rád, venujte mu spolu s nami tichú spomienku a modlitbu.

Smútiaca rodina

"Stále ostanete žiť v našich srdciach"

ZASTAVME ZLO Z ISTANBULU

3. marec 2018 - VEREJNÁ PREDNÁŠKA V CYKLE SLOVENSKÝ DOHOVOR ZA RODINU. 14:30 - 20:00, Chrám Zoslania Svätého Ducha (Dubník), Starinská ul., Humenné.

Prednášajúci:

- ING. MGR. O. MARIÁN KUFFA, DR.H.C. – Predstavený inštitútu Krista Veľkého
- JUDR. MGR. ANTON CHROMÍK, PHD. – Predseda Aliancie za rodinu
- ING. MGR. PHDR. PAVOL VILČEK – Diecézny riaditeľ Spišskej katolíckej charity

Vždy na konci stretnutia sa uskutoční sviečkový pochod mestom k mestskému úradu, kde sa prečíta Vyhlásenie Iniciatívy „Slovenský dohovor za rodinu“.

AKCIU ORGANIZUJE: Erik Zbiňovský 0905 635 380

V Bratislave ukončia diecéznu fázu procesu blahorečenia Jána Havlíka

Bratislava 21. februára (TK KBS) V sobotu 24. februára sa ukončí diecézna fáza procesu blahorečenia Božieho služobníka Jána Havlíka, bohoslovca Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul umučeného komunistickým režimom. Rodák z Vlčkovian, dnes súčasť obce Dubovce pri Skalici. Ján Havlík zomrel v roku 1965 vo veku 37 rokov na následky dlhoročného nespravodlivého väznenia za náboženskú činnosť.

Diecéznu fázu procesu blahorečenia Jána Havlíka otvoril 9. júna 2013 v Skalici Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska.

Životopis Jána Havlíka (narodil sa 12. február 1928; zomrel 27. december 1965)

Seminarista Misijnej spoločnosti sv. Vincenta. Obetavý muž, ktorý skutkami svedčil o trvalo platných hodnotách. Svedok viery, ktorý slúžil pravde i za cenu svojho života. Strávil niekoľko rokov vo väzení a na nútených prácach v uránových baniach. Po jedenástich rokoch utrpenia bol smrteľne chorý pacient prepustený na slobodu. Zomrel vo veku 37 rokov na následky neľudského zaobchádzania.

Ján Havlík sa narodil ako najstarší zo štyroch detí. Rodina bola veľmi chudobná. Jeho rodičia boli veriaci ľudia, ovplyvnila ho aj jeho teta Angela, ktorá bola vincentkou. Janko chodil osem kilometrov pešo do školy v Holíči.

V roku 1943 sa v Banskej Bystrici stal žiakom apoštolskej školy Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Pri povstaní v auguste 1944 boli žiaci najprv premiestnení do Trnavy, potom odišli domov. Po skončení vojny sa Janko do Banskej Bystrice vrátil, aby štúdium dokončil. V máji 1949 zložil maturitu.

O rok neskôr, v máji 1950, bol Havlík spolu s ostatnými novicmi násilne odvezený z apoštolskej školy do "preškoľovacieho ústavu" v obci Kostolná. Nasledovali nútené práce pri stavbe Priehrady mládeže v Nosiciach, kde musel zostať do augusta 1950. Našiel si potom podnájom v Nitre a pri zamestnaní pokračoval v štúdiu teológie.

Dňa 29. októbra 1951 vtrhli do podnájmu ozbrojené sily ŠtB, Havlík a jeho spolubývajúci boli zatknutí. Vo vyšetrovacej väzbe, kde bol podrobený mučeniu, zostal 15 mesiacov. Vo februári 1953 bol v Nitre v rámci procesu Štefan Krištín a spol. odsúdený za vlastizrada na 10 rokov väzenia. Bol prevezený do pracovného tábora Rovnosť u Jáchymova, kde pracoval v uránových baniach.

Na konci leta 1958 bol obžalovaný druhýkrát kvôli misijnej službe spoluväzňom. Čakala ho vyšetrovacia väzba v Ruzyni. Pri súdnom procese mu bol trest navýšený o ďalší rok. Jeho zdravotný stav bol však už v roku 1960 natoľko zlý, že musel byť prevezený do väzenskej nemocnice vo Valdiciach. Po niekoľkých mesiacoch bol premiestnený do väzenskej nemocnice v Ilave. V októbri 1962 bol síce prepustený na slobodu, ale s podlomeným zdravím, na ktorom sa vážne podpísal fyzické trápenie i psychické streasy.

Zomrel na Vianoce v roku 1965 vo veku 37 rokov.

Zdroj: www.tkkbs.sk

(dodala Anna Sabolová ml.)

Farské oznamy

V ČASE OD 26.02.2018 DO 04.03.2018

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **4.3.-10.3.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Helena Musáková.**

Nácviky zborov: V pondelok večer po adorácii nacvičuje v kostole pravidelne zbor dospelých, v sobotu o **13³⁰** v pastoračnom centre detský zbor.

Celodenná poklona: V **sobotu 3. marca** bude vo farskom kostole celodenná poklona Oltárnej sviatosti v rámci celodiecéznej ustavičnej poklony. Začne sa po rannej sv. omši a skončí o **17⁰⁰**. Môžete sa zapísať do rozpisu.

Prvý piatok: Chorých v tento deň navštívim dopoludnia od **8⁰⁰**.

Anastasis: Táto skupina nás pozýva na krížovú cestu doprevádzanú tieňovými výjavmi a hovoreným slovom do Estrádnej sály Domu kultúry vo Vranove nad Topľou dňa **2. marca** o **19⁰⁰**. Ide o netradičné spracovanie utrpenia Ježiša Krista z pohľadu apoštola Petra. Vstupné je 2 €.

Krížové cesty sa budeme modliť v stredy s deťmi a v piatky s birmovancami pred sv. omšami. V nedele budú krížové cesty o **14³⁰**. Na tretiu pôstnu nedeľu sa krížovú cestu modlia členovia ružencového bratstva.

Pôstne kázne: Po nedelnej pobožnosti krížovej cesty vás v našom farskom kostole pozývam na pôstne kázne. Kazateľom bude **ThDr. Pavol Hrabovecký, S.T.D.**

Zimný štadión: Dnes (**25.2.**) máme možnosť korčuľovania v STD Aréne pre našu farnosť od **19¹⁵** do **20¹⁵**. Poplatok kvôli nižšej účasti upravujeme na **2€ pre dospelých a 1€ pre nedospelých**. Ďakujeme za účasť a porozumenie.

Prerušenie distribúcie elektriny: Mesto Vranov upozorňuje na tieto termíny a miesta prerušenia dodávky elektriny: **5. marca** ul. Lesnícka a ul. Zimná v čase 7.20 – 16.00 hod.; **6. marca** ul. Jarková, ul. Železničná od Autoservisu po č.d. 34 a ul. Prešovská od č.d. 51 po č.d. 532 v čase 7.20 – 16.30 hod.; **7. marca** ul. Prešovská od č.d. 51 po č.d. 535, ul. Herlianska, ul. Lesnícka a ul. Veterná v čase 7.20 – 16.30 hod.

Rozpis lektorov:

3. pôstna nedeľa: 8.00 hod. - r. **Dzurovčinova**; 10.00 hod. - r. **J. Sabola**.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marcel Stanko, farský administrátor - **0908 047 220**;

Pevná linka na faru - **057 4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 26.02.2018 DO 04.03.2018

PONDELOK	26.02.2018	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ ZBP Jozef Sabol s rodinou; ZBP Miroslav a Milan s rodinami Poklona Sv. olt.: 18 ⁴⁵
UTOROK	27.02.2018	Sv. omša: 8 ⁰⁰ + Veronika a Štefan Klembarovi s deťmi; + Jozef Šimko, Júlia a Štefan Račkoví
STREDA	28.02.2018	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Zlatica
ŠTVRTOK	01.03.2018	Poklona Sv. olt.: 16 ³⁰ <i>spojená so sv. spoveďou</i> Sv. omša: 18 ⁰⁰ ZBP Jozef Džujka (50 rokov)
PIATOK	02.03.2018	Sv. spoveď: 16 ³⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ za ctiteľov BSJ a členov RB
SOBOTA	03.02.2018	Fatimská sobota: 7 ⁰⁰ Sv. omša: 8 ⁰⁰ + Gejza Slanina Sv. omša (JaA): 18 ⁰⁰ + Michal Majer-Švarbalík
NEDEĽA	04.03.2018	Sv. omša: 8 ⁰⁰ za farnosť Sv. omša: 10 ⁰⁰ ZBP Eduard Goriľ (80 rokov) Križová cesta: 14 ³⁰ + <i>pôstna kázeň</i> + <i>výmena tajomstiev</i>
TRETIA PÔSTNA NEDEĽA		

“Obžerstvo zabíja viac ako meč.” (anglické príslovie)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.